

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: T2013/07

Rep.nr. T2013/07

15 juli 2014

**REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG
TE GRONINGEN**

Het College heeft het volgende overwogen over en beslist op de op 13 december 2013 binnengekomen klacht van:

A,
wonende te B,
klaagster,

tegen

C,
tandarts te B,
verweerder,
BIG reg.nr: -.

1. Verloop van de procedure

Het College heeft kennisgenomen van:

- het klaagschrift van 30 november 2013, ingekomen op 13 december 2013;
- het verweerschrift van 20 december 2013, ingekomen op 14 januari 2014;
- een brief van klaagster van 16 februari 2014, ingekomen op 17 februari 2014;
- het proces-verbaal van het mondeling vooronderzoek van 15 april 2014 onder leiding van de plv. secretaris van het College, mevrouw mr. J. Wiersma-Veenhoven;
- een e-mail van de assistente van verweerder van 14 mei 2014 met foto's;
- een brief van klaagster van 6 juni 2014, ingekomen op 11 juni 2014.

De klacht is behandeld ter openbare zitting van 17 juni 2014. Verweerder is verschenen. Klaagster is met kennisgeving niet verschenen.

2. Vaststaande feiten

Voor de beoordeling van de klacht gaat het College uit van de volgende feiten.

2.1

Klaagster, geboren op 27 juli 1962, heeft op 28 november 2013 de praktijk van verweerder bezocht in verband met kiespijn. Klaagster werd gezien door tandarts mevrouw D, werkzaam in de praktijk van verweerder. Tandarts D heeft een foto gemaakt en naar aanleiding van deze foto in eerste instantie aan klaagster laten weten dat zij verwezen diende te worden naar de kaakchirurg voor een apexresectie.

2.2

Tandarts D heeft vervolgens advies ingewonnen bij verweerder, waarna ze voorgesteld heeft een OPT (röntgenfoto) van het gebit van klaagster te maken en de kies, element 26, te trekken. Hoewel klaagster liever niet wilde dat de kies getrokken zou worden heeft zij hiermee toch ingestemd, waarna de desbetreffende kies is getrokken.

2.3

Tandarts D vertelde klaagster dat de kies naast de inmiddels getrokken kies ook in gevaar was en dat zij daarom terug zou moeten komen voor controle. Tandarts D heeft voorts, naar aanleiding van een vraag van klaagster, aangegeven dat het gebruik van antibiotica niet nodig was.

2.4

Op 29 november 2013 heeft klaagster 's ochtends opnieuw de praktijk van verweerder bezocht, omdat de zwelling in haar wang erg was toegenomen. Verweerder was op dat moment aanwezig en adviseerde om element 27 eveneens te verwijderen. Verweerder gaf aan dat element 27, net als het verwijderde element 26, erg slecht was en dat er geen andere behandeling mogelijk was dan verwijdering.

2.5

Klaagster twijfelde erover of zij dit element wel wilde laten verwijderen en heeft daarom enige tijd in de wachtkamer gezeten om hierover na te denken. Daarna is klaagster weer naar de behandelkamer van verweerder gegaan. Uiteindelijk heeft klaagster ingestemd met de extractie van element 27 en heeft verweerder deze kies getrokken.

2.6

Verweerder heeft klaagster voorts verteld dat een dode zenuw in element 25 – naast element 27 – eveneens de oorzaak van haar klachten zou kunnen zijn. Verweerder stelde daarom voor dat klaagster diezelfde middag terug zou komen om een wortelkanaalbehandeling van element 25 te laten uitvoeren. Tot slot heeft verweerder op verzoek van klaagster een recept voor antibiotica uitgeschreven.

2.7

Klaagster heeft de afspraak voor de middag van 29 november 2013 per e-mail afgezegd.

3. De klacht

De klacht bestaat uit de volgende onderdelen die, samengevat weergegeven met het oog op een doelmatige bespreking, als volgt luiden.

3.1

Verweerder heeft een onjuiste diagnose gesteld op basis waarvan hij zonder noodzaak element 27 heeft getrokken. Verweerder heeft daarbij, voordat hij op 29 november 2013 het advies gaf om element 27 te verwijderen, onvoldoende onderzoek verricht door het gebit van klaggster niet oraal te onderzoeken, maar zich slechts te baseren op een foto.

3.2

Verweerder heeft klaggster op 29 november 2014 onheus bejegend door haar onder druk te zetten om akkoord te gaan met de voorgestelde behandeling. Verweerder was daarnaast boos, geïrriteerd en ongeduldig.

4. Het verweer

4.1

Verweerder stelt dat op de foto die op 28 november 2013 van het tweede kwadrant van het gebit van klaggster is gemaakt botverlies, periapicale granulomen (wortelpuntontstekingen) en zeer grote restauraties te zien zijn in elementen 26 en 27. Na het maken van een OPT (röntgenfoto) heeft de extractie van element 26 plaatsgevonden door tandarts D. Volgens verweerder was extractie van element 26 een juiste beslissing, omdat het element te slecht was voor een her-endo (wortelkanaalbehandeling) en een apexresectie (wortelpuntoperatie). Op 29 november 2013 heeft verweerder geadviseerd om element 27 eveneens te verwijderen, omdat de prognose voor dit element dezelfde was als de prognose voor element 26. Verweerder mocht zijns inziens afgaan op de bevindingen van tandarts D, gezien haar ervaring, en heeft daarom zelf geen oraal onderzoek uitgevoerd. Verweerder stelt dat er geen alternatief bestond voor de extractie van element 27.

4.2

Verweerder betwist dat hij klaggster onder druk heeft gezet om akkoord te gaan met de voorgestelde behandeling. Verweerder heeft alle tijd genomen om de vragen van klaggster te beantwoorden en haar uitleg te geven. Het kan wel kloppen dat verweerder wat geagiteerd heeft gereageerd, omdat hij nog meer dingen te doen had en klaggster zijn programma in het honderd liet lopen.

5. Beoordeling van de klacht

5.1

Het College wijst er allereerst op dat het er bij de tuchtrechtelijke toetsing van professioneel handelen niet om gaat of het handelen beter had gekund, maar om het geven

van een antwoord op de vraag of de beroepsbeoefenaar bij het beroepsmatig handelen is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening, rekening houdend met de stand van de wetenschap ten tijde van het klachtwaardig geachte handelen en met hetgeen toen binnen de beroepsgroep ter zake als norm of standaard was aanvaard.

5.2

Het College is van oordeel dat de diagnostiek van verweerder op 29 november 2013 onvoldoende is geweest. Verweerder had oraal onderzoek bij klaagster moeten uitvoeren en had zich niet uitsluitend mogen baseren op de gemaakte foto's van het gebit van klaagster. Daarnaast is het College van oordeel dat er andere behandelmogelijkheden (een endodontische behandeling eventueel samen met een parodontale behandeling) waren ten aanzien van element 27, die wellicht (eveneens) een goed resultaat zouden hebben gehad. Verweerder heeft gesteld dat er geen alternatief bestond voor de extractie van element 27. Ter zitting heeft verweerder aangegeven dat in het geval hij een andere behandeling zou hebben uitgevoerd, er een groot risico bestond dat element 27 op een later moment alsnog verwijderd zou moeten worden. Daarnaast heeft hij aangegeven dat een andere behandeling van het element erg veel geld zou kosten. Er waren derhalve in de optiek van verweerder geen andere duurzame behandelopties ten aanzien van element 27. Het College is van oordeel dat verweerder dergelijke argumenten aan klaagster in overweging had moeten geven. Klaagster had op basis van deze argumenten een meer weloverwogen beslissing kunnen nemen, die verweerder haar nu heeft onthouden. Dit klemmt temeer, omdat het voor verweerder duidelijk was dat er bij klaagster weerstand bestond tegen de extractie van element 27. De door verweerder uitgevoerde behandeling, het extraheren van element 27, is op zichzelf bezien niet onjuist, maar verweerder had andere behandelopties moeten noemen. Dit vereiste is neergelegd in artikel 7:448, tweede lid, onder c, van het Burgerlijk Wetboek. Nu verweerder dit niet heeft gedaan, heeft klaagster op basis van onvoldoende informatie toestemming gegeven voor de extractie van element 27. Op basis van het hiervoor overwogene is het klacht-onderdeel gegrond.

5.3

Verweerder heeft erkend dat hij enigszins geagiteerd heeft gereageerd op 29 november 2013, doordat zijn programma als gevolg van de gesprekken met klaagster uitliep. Het is naar het oordeel van het College echter onvoldoende komen vast te staan dat de bejegening van klaagster door verweerder dusdanig was dat dit tuchtrechtelijk verwijtbaar is. Het klachtonderdeel faalt.

6. Slotsom

Het voorgaande leidt tot de slotsom dat verweerder met betrekking tot het eerste klachtonderdeel niet heeft gehandeld zoals van een redelijk bekwame beroepsbeoefenaar in een vergelijkbare situatie mag worden verwacht. Ten aanzien van de ontoereikende diagnostiek en het niet informeren over andere mogelijke behandelopties kan verweerder een tuchtrechtelijk verwijt worden gemaakt. Het College zal ter zake hiervan een waarschuwing opleggen. Daarbij gaat om een zakelijke terechtwijzing zonder op het gedrag van verweerder het stempel van laakbaarheid te drukken.

7. Beslissing

**Het Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg te Groningen:
verklaart de klacht deels gegrond en legt verweerder daarvoor de maatregel van
waarschuwing op.**

Aldus gegeven door:

prof. mr. L. Timmerman, voorzitter,
mr. drs. W.J. de Boer, lid-jurist,
drs. P. de Haan, lid-tandarts,
drs. P.A. Mouw, lid-tandarts,
drs. R. Rowel, lid-tandarts,
bijgestaan door mr. J. Visser, secretaris,

en in het openbaar uitgesproken op 8 juli 2014 door prof. mr. J.H.M. Willems, voorzitter,
in tegenwoordigheid van mr. L.C. Commandeur, secretaris.

De secretaris:
ter:

De voorzit-

Tegen deze beslissing kan binnen zes weken na de dag van verzending van het afschrift ervan schriftelijk hoger beroep worden ingesteld bij het Centrale Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg door: a. de klager en/of klaagster, voor zover de klacht is afgewezen, of voor zover hij/zij niet-ontvankelijk is verklaard; b. degene over wie is geklaagd; c. de hoofdinspecteur of de regionale inspecteur van de volksgezondheid, wie de aangelegenheid uit hoofde van de hun toevertrouwde belangen aangaat. Het tot het Centrale Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg gerichte beroepschrift wordt ingezonden bij de secretaris van het Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg te Groningen, door wie het binnen de beroepstermijn moet zijn ontvangen.